

Mladinski tisk

Današnji tempo življenja je hitrejši kot kdajkoli prej. Od človeka zahteva zmožnosti in sposobnost, da vzdrži — tudi takrat, ko že skoraj onemore.

Človek današnjega časa ima polno opravil — od službenih do privatnih, pa mu kljub temu še ostane nekaj prostega časa. In tega izkoristi tako ali pa drugače, se pravi, pametno in koristno ali pa tudi ne. Posebno mlad človek ima danes problem, kje in kako izkoristiti prosti čas. Možnosti je seveda več — od plesa, športa, zabave, glasbe, do knjige in vsakodnevnih časopisov.

Ustavimo se pri zadnji, pri časopisu za mlade. Najprej se nam zastavi vprašanje, ali sploh imamo revijo, ki bi bila resnično za mlade, v kateri bi mladi videli sebe, svoje probleme, vprašanja in svoj interes. Pravzaprav jo imamo. To

naj bi bila revija Mladina. Vprašanje pa je, ali zadosti vsem zahtevam mladinskega tiska. To vprašanje so si zastavili tudi mladinci naše občine. V okviru tedna Mladine, ki ga je organiziral Center za obveščanje in propagando pri predsedstvu Občinske konference ZSMS Ljubljana Center z uredništvom revije Mladina, so se mladi pogovarjali o zahtevah in potrebah mladih, o svojih interesih in željah, o svojem delu pa tudi o delu drugih — predvsem članov uredništva revije »M«.

Omeniti je potrebno, da je bil to eden prvih neposrednih stikov uredjalcev in oblikovalcev revije s svojimi bralci.

Mladi so bili kritični — kritični do svojega dela pa tudi do revije, ki naj bi bila njihova revija, njihov tisk. To naj bi bil list, ki naj bi vseboval takšno vsebino, ki bi bila za mlade in ki bi govorila o delu, življenju in problemih mladih.

Tega pa bralci pogrešajo. Pogrešajo neposrednosti, rubrik, v katerih bi mladi sami govorili o pomembnih vprašanjih, kjer bi mladi sami kritično ocenjevali situacije — v svojem delovnem in zabavnem življenju. Ni namreč dovolj samo vedeti za probleme, potrebno je tudi kaj storiti v zvezi z njimi!

Glede na to, da ima revija Mladina relativno majhno naklado in še manjše število rednih naročnikov, ki bi jim bila revija potrebna, se ustvarjalcem in bralcem revije zastavlja logično vprašanje: kaj je narobe, kaj je potrebno storiti?

Nekaj odgovorov je posredovala mladina v občini Ljubljana Center, veliko pa jih bo potrebno še dobiti. Kje? Nikjer drugje kot med mladimi!

Darinka Legat



Demonstranti so plesali tudi kolo, simbol bratstva in enakopravnosti.

Odločna zahteva po izpolnjevanju 7. člena avstrijske državne pogodbe

Leta 1955 je bila podpisana državna pogodba o vzpostavitvi neodvisne in demokratične Avstrije. 7. člen te pogodbe vsebuje pravice slovenske in hrvaške manjšine v Avstriji. V njej se Avstrija zavezuje, da bo ščitila slovensko manjšino na Koroškem in Štajerskem ter hrvaško na Gradiščanskem. Avstrija je dolžna, da prepreči vsak poskus oživiljanja fašizma in nacionalizma v njej.

Od takrat je minilo že prek 20 let. Pri naših sosedi pa se obnašajo, kot da za podpis državne pogodbe sploh ne vedo, predvsem pa o njenem 7. členu.

Pred kratkim so se sestali predstavniki treh vodilnih strank in se sporazumeli o vodenju politike do slovenske in hrvaške manjšine. Ze prihodnji mesec naj bi po tem sporazumu njihov parlament sprejel zakonsko podlago za izvedbo šteta posebne vrste, hkrati pa bo izglasovan tako imenovani zakon o »narodnostnih skupnostih«. Po teh zakonih naj bi bilo štete izvedeno predvidoma meseca novembra tega leta. Na podlagi tega šteta naj bi temeljito izvajanje nadaljnjih manjšinskih določil.

To pa vsekakor ni v skladu s sedmim členom državne pogodbe. Tega se zavedamo vsi, tako naši manjšini kot tudi mi v domovini. Zato se je nekaj tisoč mladih delavcev, študentov in dijakov pred nekaj dnevi zbralo na demonstraciji v študentskem naselju. Mladi so se z množico transparentov in zastavami zbrali pred študentsko menzo. Tu so poleg dveh govorov prebrali protestno pismo, ki so ga posredovali avstrijski vladi — predsečniku dr. Kreiskemu, v katerem so med drugim zahtevali:

»Mladi delavci, študentje in dijaki, zbrani na današnjem zborovanju v Ljubljani, zahtevamo takojšnjo, popolno in brezpogojno izvedbo 7. člena avstrijske državne pogodbe brez kakršnega koli ugotavljanja ali preštevanje manjšin; zahtevamo, v skladu s 5. odstavkom 7. člena avstrijske državne pogodbe, prepoved koroškega Heimatdiensta in vseh protimanjšinskih neonacističnih organizacij ter vsakršne dejavnosti in propagande proti manjšinam.

Protestiramo proti popuščanju avstrijske vlade pred nemškimi nacionalisti in neonacističnimi elementi, ker vemo kam tako popuščanje vodi.

Smatramo, da je boj za uresničevanje pravic narodnostnih skupnosti sestavni del boja naprednih in demokratičnih sil v Avstriji in boja za humane družbene odnose v svetu sploh.

Izražamo svojo popolno solidarnost s koroškimi Slovenci in z gradiščanskimi Hrvači v njihovem boju za resnično enakopravnost in narodnostne pravice.

Potem, ko je bilo pismo prebrano, je povorka s transparenti in zastavami odšla izpred študentske menze do avstrijskega konzulata. Tu so avstrijskemu konzulu predložili protestno pismo in s partizansko pesmijo ter kolom zaključili zborovanje.

Igor Krevl

Razprave v Slovenijalesu

V Slovenijalesu so že začeli z javno razpravo o osnutku zakona o združenem delu. Celotna razprava je razdeljena v več posameznih razprav, na katerih obravnavajo posamezne sklope novega zakona. Po dveh razpravah se je pokazalo, da ni večjih vprašanj, oziroma, da tista vprašanja, ki so bila postavljena, marsikdaj izvirajo iz samega poznavanja zakona. Zaradi tega so do sedaj še na vsa vprašanja odgovorili v sami razpravi.

Sekretar Slovenijalesa, tov. Šketa meni, da je pri njih morda nekaj manj vprašanj in nejasnosti zato, ker so deloma te probleme že reševali v razpravi o težah samoupravnega sporazuma o združenju v sestavljeno organizacijo združenega dela Slovenijales. V teh razpravah se je pokazalo, da obstajajo še številna vprašanja, ki jih bo treba boljše rešiti v interni zakonodaji. Ustanovili so posebno komisijo, ki je zbrane pripombe začela preučevati ter na podlagi tehtnosti poskuša najti boljše rešitve, ki bi bile bližje ustavnim določilom in določilom novega zakona o združenem delu.

Z javno razpravo so začeli tudi v EMONI, ROGU in drugih delovnih organizacijah ter številnih vzgojno izobraževalnih zavodih in šolah. Izredno veliko število javnih razprav dokazuje zanimanje delavcev za osnutek novega zakona o združenem delu in zbrane pripombe oziroma ugotovitve iz teh javnih razprav bodo nedvomno pripomogle k temu, da bo zakon o združenem delu kmalu zaživel.

P. B.

Zgradili smo s prvim samoprispevkom

Rezultati enega odstotka

Novembra bo pet let, kar so se ljubljanski občani odločili, da bodo dali od svojih prejemkov odstotek za izgradnjo osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov. Tak ukrep so narekivale zahteve po novih šolskih prostorih in novih mestih v vzgojnovarstvenih zavodih.

Program gradnje je predvidel deset novih osnovnih šol s telovadnicami, 6 prizidkov k šolam s telovadnicami, 3 prizidke brez telovadnic, 4 nove telovadnice, novo posebno osnovno šolo, vzgojno posvetovalnico in 25 novih ali prenovljenih objektov za varstvo in vzgojo predšolskih otrok. Tako naj bi do leta 1978 pridobili 230 učilnic v osnovnih šolah in 3640 mest v vzgojnovarstvenih zavodih. Seveda veljajo ti po-

datki za območje vseh ljubljanskih občin, saj je potekal tudi referendum v okviru vse Ljubljane in ne posameznih občin. Seveda pa ni bila nobena občina izvzeta iz programa gradnje objektov iz samoprispevka.

Odločitev občanov se je začela uveljavljati z odlokom občinskih in mestne skupščine v decembru 1971. Poglejmo, kolikšen del programa je bil uresničen do konca minulega leta. Zgradili smo naslednje os-

novnošolske objekte: prizidek k osnovni šoli F. Ravbarja v Dolu pri Ljubljani, prizidek s telovadnico osnovne šole na Dobrovi in enako na Brezovici, novi telovadnici sta dobili osnovni šoli Valentina Vodnika v Siški in osnovna šola na Preski; nove šole s telovadnicami pa stojijo v Zalogu, na Brodu, v Pirničah, na Sostrem in v Novem Polju. Iz sredstev samoprispevka je zrasla tudi stavba ljubljanske vzgojne posvetovalnice. V gradnji so nove šole s telovadnicami na Črtomirovi ulici za Bežigradom, na Viču, Kodeljevem, v bežigradski soseski BS-7 in v Horjulu. V občini Center pa je v gradnji osnovna šola Prežihovega Varanja, ki bo dobila novo telovadnico in 8 učilnic. V pripravi je gradnja novih šol s telovadnicami na Kosezah in vzgojnega zavoda Janeza Levca, novih telovadnic za šolo Jožeta Potrča in za šolo na Vodica, prizidek s telovadnico bosta dobili šoli Zvonka Runka in na Vrhovcih, prizidka za podaljšano bivanje pa šoli Toneta Tomšiča in na Prulah.

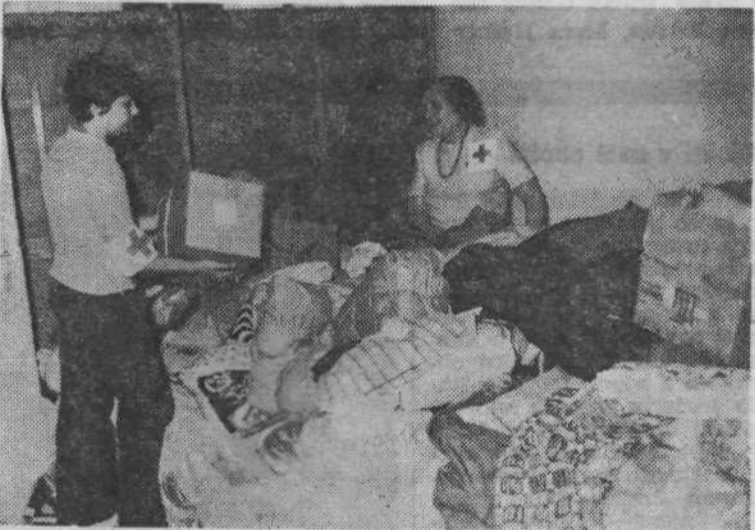
Zgrajeni so naslednji vzgojnovarstveni zavodi: BS-7 za Bežigradom, Šentjakob (I. faza), Ana Ziherl, Vevče, Zador, Brod, Skofljica, Savsko naselje, Nove Jarše, Andersen III, Malči Belič in Vič Soseska 6. V teh dvanajstih objektih je dobilo prostor 1950 otrok. V gradnji so VVZ Šentvid in Vrhovci ter Novo Kodeljevo, kjer bo dobilo prostor 590 otrok. V pripravi pa je še 10 objektov za 1100 predšolskih otrok: Poljanska cesta, Soseska BS-3 za Bežigradom, Ajdovščina, Selo, Litostroj, Murgle, Šentjakob (II. faza), Polje, Koseze in Medvode.

Razvidno je torej, da so zgrajeni oziroma v pripravi prav vsi objekti, ki naj bi bili zgrajeni do leta 1978. Vsi novi objekti niso zrastle iz samoprispevka, ampak je zanje priteklo denar tudi iz prispevkov otroškega varstva, občinskih proračunov oziroma prispevne stopnje 74 in ostalih dohodkov. Ljubljana je s samoprispevkom res veliko pridobila, žal pa so njene potrebe še večje. Upoštevaje te potrebe in voljo občanov, da jih zadovoljijo, pripravljamo v Ljubljani nov samoprispevek. Priprave so že v teku, stopnjevale se bodo v poletnih in jesenskih mesecih, proti koncu novembra pa se bomo ponovno odločili o samoprispevku na referendumu. Rezultati prvega samoprispevka so spodbudni in lahko upravičeno pričakujemo, da bodo takšni tudi rezultati letošnjega referenduma.

V. J.

Igor Krevl

Kljub slabemu vremenu uspešna akcija Rdečega križa



Sortiranje blaga po akciji.

V četrtek, 27. maja, se je vreme skisalo že v zgodnjih jutranjih urah. Ob uri, ko je bila predvidena akcija Rdečega križa, je dež še vedno padal. Kljub temu pa so aktivisti RK ob 17. uri začeli pobirati oblačila, posteljnino in obutev, ki so jo občani pripravili pred durmi svojih domov. Vse so zavili v polivinilaste vrečke, da vlaga ni prišla do blaga.

Letos je v akciji sodelovalo prek 450 aktivistov RK, pripadnikov civilne zaščite in mladine s skupno 20 vozili.

V osmih krajevnih skupnostih je bilo v Centru zbrano okrog 20.000 kg oblačil.

Od tega so poslali 14.000 kg v Lendavo in Zgornjo Radgono, 6000 kg pa so deponirali za potrebe RK in morebitno tovrstno pomoč Tolminkemu. Poleg tega so že v samih krajevnih skupnostih odbrali nekaj oblačil za socialno ogrožene občane in nekaj za Center za socialno delo za potrebe rejniških družin.

Zbiranje je bilo zaključeno v predvidenem roku, to je ob 19. uri. Seveda pa s tem še ni bilo vse končano. Potrebno je bilo blago sortirati, to pa se je zavleklo še nekaj ur dlje. Material, ki je ostal zaradi dežja v vežah, so aktivisti RK pobrali naslednji dan ali pa so ga občani kar sami prinesli na občinski odbor RK. Ob zaključku akcije se občinski odbor Rdečega križa zahvaljuje občanom za darovana oblačila, obutev in posteljnino.